

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 259/08-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4 T 24/2007 zo 16. júna 2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. H. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. júla 2008 doručené podanie J. H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom žiada *„o prešetrenie môjho prípadu, kde boli porušené ústavné práva a práva p. sudkyne voči mojej osobe“*. V ďalšej časti podania sťažovateľ formuluje konkrétne výhrady proti rozsudku Okresného súdu Brezno (ďalej len „okresný súd“) zo 16. júna 2008, ktorý ho *„uznal vinným z poskytnutia pomoci inému pri spáchaní tr. činu, ako aj z úmyselného navádzania iného na spáchanie tr. činu“* a *„v bode 9. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2*

písm. c) Tr. zákona z toho, že v dobe od 1. 7. 2007 do 12.00 hod. dňa 11. 10. 2007 v P. som sa bez povolenia pomocou el. kábla mimo riadneho merania pripojil na el. rozvádzač a v stanovenom období som takto neoprávnene odoberal el. energiu“.

Vychádzajúc z obsahu ústavný súd posudzoval podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv a slobôd rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4 T 24/2007 zo 16. júna 2008.

Sťažovateľ ďalej vo svojom podaní uvádza:

„Musím uviesť, že voči rozsudku Okresného súdu v Brezne zo dňa 16. 6. 2008 som sa už odvolal v zákonnej lehote.

Dňa 7. 7. 2008 som sa taktiež zúčastnil na hlavnom pojednávaní konanom v inom prípade, pre ktorý som bol vzatý do väzby. Na tomto pojednávaní som bol sudcom prepustený na slobodu. V priebehu tohto pojednávania prišla p. sudkyňa A. G. a požiadala ma aby som jej podpísal papier. Neskôr som zistil, že sa jednalo o zrušenie odvolania, ktoré som podával voči jej rozsudku... Neviem, čo p. sudkyňu viedlo k takémuto počínaniu no domnievam sa, že tak urobila účelovo v snahe správoplatniť jej rozsudok a tým zabrániť tomu, aby som bol prepustený na slobodu, ako aj zakryť procesné chyby, ktoré sa v priebehu vyšetrovania, ako aj samotného súdneho procesu vyskytli a na ktoré som v mojom pôvodnom odvolaní aj poukazoval.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že ak existuje všeobecný súd, ktorý má v súlade so všeobecnou právomocou podľa čl. 142 ústavy zákonom vymedzenú právomoc konať o ochrane konkrétneho základného práva alebo slobody, tak ústavný súd zásadne nie je oprávnený prijať sťažnosť na ďalšie konanie. Prijatie takejto sťažnosti totiž vylučuje nedostatok právomoci ústavného súdu vyplývajúci z citovaného znenia čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 130/02).

Podľa § 306 ods. 1 Trestného poriadku opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie.

Z § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa môže odvolaním napadnúť aj obžalovaný, t. j. v danom prípade sťažovateľ.

Podľa § 312 ods. 2 Trestného poriadku osoba, ktorá podala odvolanie, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ mal v danom prípade právo podať proti namietanému rozsudku okresného súdu odvolanie ako riadny opravný prostriedok, o ktorom je oprávnený a aj povinný rozhodnúť miestne príslušný krajský súd. Táto skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodovať o jeho sťažnosti, ktorej predmetom je namietané porušenie základných práv a slobôd rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4 T 24/2007 zo 16. júna 2008. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že sťažovateľ najprv odvolanie proti tomuto rozsudku podal a neskôr ho vzal späť (ako vyplýva zo sťažnosti, pozn.).

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

Sťažnosť sťažovateľa v predloženom znení neobsahovala všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, nebolo už potrebné vyzývať sťažovateľa na jej doplnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2008